

Hoofdstuk 147

Lieve kleinkinderen,

Kennen jullie de gelijkenis van de talenten nog? Jezus vertelde aan ons mensen dit mooie verhaal. Lees het nog maar een keer. Het staat in de bijbel in Mattheüs 25 : 14 – 30

Jezus vertelde dat alle mensen bij hun geboorte één of meerdere talenten van God krijgen. Daar mag je, nee daar moet je in je leven iets mee doen. En als je iets goeds met jouw talent hebt gedaan, dan mag je daar best trots op zijn. Maar vergeet nooit dat je jouw talent van God gekregen hebt.

Hoofdstuk 147 - De hoogmoedige gestraft - Daniël 4

Jaren na dat grote wonder in het dal van Dura, werd in het grote koninkrijk van Nebukadnezar in alle dorpen en steden een proclamatie van de koning afgekondigd. Deze keer ging het niet over een grote overwinning van zijn leger of over de bouw van de grote tempel in Babel, *maar was het een verheerlijking van de allerhoogste God.*

De heraut van de koning las met luide stem voor: ‘De koning Nebukadnezar laat aan alle volken en naties op de hele wereld, welke taal zij ook spreken en waar zij ook wonen het volgende bekend maken: Mensen, moge uw voorspoed groot zijn. Het heeft mij, koning Nebukadnezar behaagd, de tekenen die de hoogste God mij gegeven heeft en de wonderen die Hij gedaan heeft, aan u allemaal bekend te maken! Zijn koningschap is een eeuwig koningschap en zijn heerschappij duurt van generatie tot generatie altijd door! Daar komt geen eind aan.’

En de laatste woorden van deze lange proclamatie waren: *‘Alle eer komt toe aan de allerhoogste God in de hemel omdat Zijn woorden de waarheid zijn. Hij heeft de macht om mensen die hoogmoedig zijn te vernederen.’*

Er werd over dit bijzondere staatsstuk veel gepraat. Mensen die de hele proclamatie gelezen hadden, begrepen dat het niet over de gewone goden van de koning ging, maar dat met de ‘God-van-de-hemel’, de God van Daniël bedoeld werd.

Het was al eerder gebeurd dat koning Nebukadnezar de God van Juda geëerd en geloofd had, maar dat was in besloten kring geweest, in zijn paleis bij zijn vrienden en dienaren. Maar deze koninklijke boodschap werd bekend gemaakt tot in alle uithoeken van zijn groot koninkrijk.

Er moest wel iets zeer bijzonders gebeurd zijn, wilde een heidense koning een proclamatie zoals deze de deur uit laten gaan....

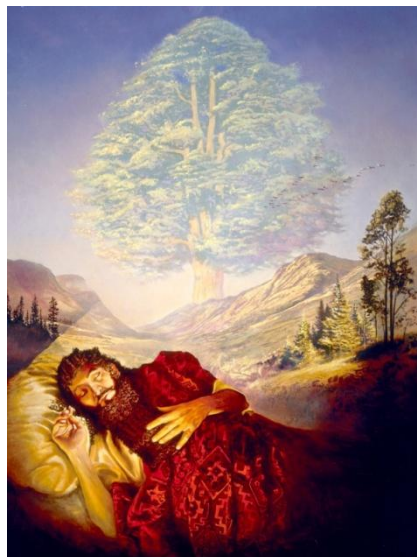
Na die wonderbaarlijke redding van Sadrach, Mesach en Abed-Nego dacht Nebukadnezar nog dikwijls na over die machtige God van dat kleine landje Juda. Volgens hem bereikte je het meeste wanneer je de goden van je eigen land vereerde, maar die God van die drie vrienden was toch wel erg, erg machtig! Hij zorgde er wel voor om **niet** nog eens die God te beledigen.

Maar toen de jaren voorbij gingen, vergat koning Nebukadnezar de heilige God van Juda. Hij deed hoe langer hoe meer verkeerde dingen. Hij onderdrukte zijn arme mensen en gaf helemaal geen aandacht aan mensen in nood. Ja, soms vergoot hij zelfs onschuldig bloed.

Hoe groter zijn macht en zijn rijkdom werd, des te trotser werd hij op zichzelf. De hoogmoed straalde van zijn gezicht af. Soms dacht hij dat niet alleen de mensen er voor hem waren, maar ook dat de goden in de hemel zijn wil moesten doen en hem op zijn wenken moesten bedienen.

God de Heer wilde deze trotse koning nog één keer waarschuwen en hem leren dat de heerser, de dictator van het grote Babel ook maar een nietig mens was en dat alles wat hij had, zijn rijkdom en de macht over zijn vijanden, niets anders was dan de gunst van God.

En zo gebeurde het dat Nebukadnezar eens heel angstig droomde. In een visioen zag hij een grote boom, die een mens bleek te zijn en daarna in een beest veranderde. Toen hij midden in de nacht wakker schrok, lukte het hem niet om weer in slaap te komen. Hij geloofde vast en zeker dat de één of andere god hem deze beelden in een visioen had laten zien. Veel goeds zou deze droom niet betekenen.... Maar hoe bang hij ook was voor het naderende oordeel, hij wilde weten waar hij aan toe was en in de vroege ochtend liet hij zijn wijzen komen. Toen Nebukadnezar met trillende stem zijn droom verteld had, kon niemand hem de betekenis daarvan vertellen.

Koning Nebukadnezar droomt.

Plotseling dacht hij terug aan Daniël en liet hem roepen. Die had hem al eerder de juiste uitleg van een droom gegeven en dat zou hij nu zeker weer doen!

Daniël kwam zo snel mogelijk bij de koning. Deze keer vertelde Nebukadnezar hem wel de droom. ‘Ik was buiten de stad op het veld en daar zag ik een boom die zo hoog was, dat hij zelfs de hemel aanraakte. Alle mensen op de wereld konden deze prachtige boom zien. Hij had mooie bladeren en er zaten heel veel vruchten aan. De dieren in het veld zochten zijn schaduw en de vogels bouwden hun nesten in zijn takken. En alle mensen, zelfs uit verre landen aten van zijn vruchten.

Toen kwam er een engel uit de hemel en die riep: ‘Kap de boom om, haal al het blad eraf en verstrooi zijn vruchten, zodat niemand meer ervan eet en de dieren vluchten en de vogels wegvliegen.

Maar laat een klein stukje van de wortelstomp staan. Zet daar omheen een band van ijzer en brons, met een ketting liggend in het gras.

Zet daar omheen een band van ijzer en brons.

Laat dan zijn hart veranderd worden, zodat hij geen mens meer is, maar een beest. Hij moet zeven jaren lang gras eten, net zoals de wilde dieren, opdat alle mensen op deze wereld zullen weten dat de Allerhoogste de Heerser is over alle koninkrijken op aarde en koning maakt, wie Hij wil.’

Uitgeput ging Nebukadnezar op zijn troon zitten.

‘Daniël, dit heb ik gedroomd, maar niemand van de wijzen weet wat deze droom betekent.’

Daniël wachtte een poosje voordat hij antwoord gaf. Terwijl de koning sprak, zag hij alles voor zich gebeuren en de Heer liet hem weten, wat de betekenis ervan was. Er zou een verschrikkelijk oordeel over de koning komen. Hij zou erger vernederd worden dan ooit een koning voor hem. Daniël kreeg ontzettend veel medelijden met hem.

Koning Nebukadnezar begreep maar al te goed dat Daniël geen goede boodschap voor hem had, maar hij wilde het weten.

‘Beltsasar,’ zei hij ernstig, ‘vertel mij alles.’

Daniël keek de koning aan. Met geweld dwong hij zichzelf om te spreken.

‘Mijn heer, de koning,’ zei hij, ‘ik wilde wel dat al uw vijanden zou overkomen, wat u te wachten staat.’

En toen Daniël verder sprak, was hij niet meer de vriend van de koning, die medelijden met hem had, maar was hij de strenge profeet des Heren, die zegt wat God hem beveelt en die met zijn woorden geen mens spaart.

Door de grote koningszaal klonk streng en dreigend Daniëls stem: ‘Die boom, die u in uw droom gezien heeft, dat bent u. Uw rijk is groot en ook uw macht is groot. U hoorde de engel uit de hemel die zei dat de boom gekapt moest worden, maar een klein stukje van de stam moest blijven staan. En dat kleine stukje van de boomstam moest zeven jaren lang vastgebonden worden met een ijzeren ketting. Dit betekent dat de mensen u zullen verstoten en dat u zult wonen bij de dieren in het veld. U zult gras eten als de koeien. Dan zullen er zeven jaren voorbijgaan en pas dan zult u erkennen dat de Allerhoogste heerschappij heeft over alle koninkrijken op deze aarde en koning maakt, wie Hij wil.

Maar dat de engel zei dat een klein stukje van de boomstam in de grond mocht blijven zitten, dat betekent dat uw ziekte niet dodelijk is, maar dat u weer koning van Babel mag worden, als u erkend heeft dat God in de hemel ook boven u verheven is, dat u erkent dat God de baas over u is.

O koning, luister toch naar mij en word niet boos, wanneer ik u nu een goede raad geef: stop met het offeren aan de afgoden. Wees rechtvaardig en genadig voor de arme mensen in uw rijk. Als u oog krijgt voor mensen in nood, mensen die uw hulp nodig hebben, dan zal deze erge ramp u niet overkomen en zult u en uw volk in vrede leven.’

Nebukadnezar was diep onder de indruk van Daniëls woorden en de eerste weken leek het wel of hij een ander mens was geworden. Hij deed zijn best om voor zijn volk het goede te doen. Hij strafte zelfs zijn onderdanen niet die onschuldige mensen onrecht aandeden.

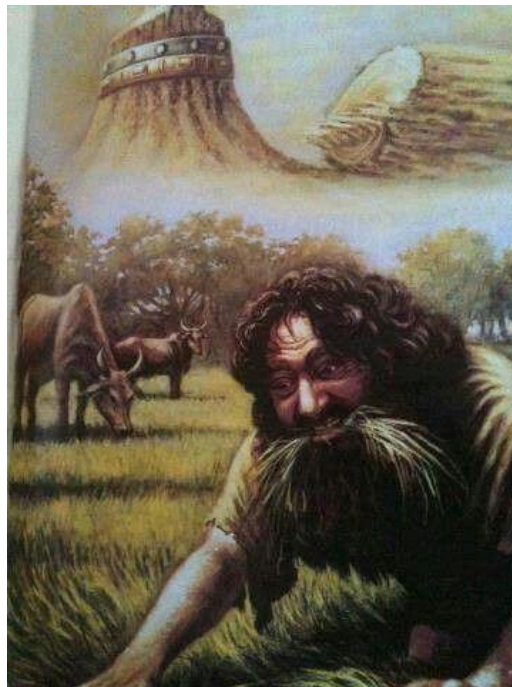
Maar toen er maanden voorbijgingen en er niets bijzonders gebeurde, vergat hij Daniëls woorden en viel hij terug in zijn oude verkeerde gewoontes. Daniël was zeker een wijs man, daar hoefde je niet aan te twijfelen en zijn dromen had hij heel goed uitgelegd, maar nu was hij toch een beetje te zwartgallig geweest. Of had die God van hem zich bedacht en hem gespaard?

Een jaar later leefde Nebukadnezar weer precies zoals hij altijd gedaan had. Op zekere dag stond hij op het platte dak van zijn paleis. Zo ver hij kon kijken, alle kanten uit, zag hij zijn bouwwerken, zijn parken en zijn tuinen. Heel trots dacht hij: Wat een stad en wat een geweldig rijk heb ik gemaakt! Luid riep hij, zodat al zijn dienaren het konden horen: *‘Is dit niet het grote Babel, dat ik door mijn grote macht gebouwd heb en tot eer van mijn majesteit?’*

Nog maar nauwelijks had hij deze vraag gesteld of het antwoord was er al. Uit de blauwe hemel boven hem kwam de stem: ‘Koning Nebukadnezar, uw

koninkrijk is bij dezen van u afgenomen. Uw plaats zal in het vervolg zijn bij de dieren in het veld en u zult gras eten, zoals zij doen. Zeven jaren zal dit duren.’ En op hetzelfde moment knapte er iets in Nebukadnezars hoofd. Hij was niet meer goed bij zijn hoofd....

Hij scheurde zijn kleren van zijn lichaam. Helemaal naakt stond hij daar en zijn dienstknechten konden niets met hem beginnen. Nebukadnezar luisterde niet naar hen. Het was net alsof hij niet meer kon praten. Hij maakte geluiden als een koe en schopte en sloeg naar iedereen die hem wilde helpen. Geen dokter of wie dan ook kon hem helpen. Deze ziekte van Nebukadnezar werd alleen maar erger en erger. Hij gruwde van lekker eten. Hij at alleen nog maar gras en kruiden, die op het veld groeiden.

Koning Nebukadnezar at alleen nog maar gras.

Hij kon niet in zijn paleis blijven wonen. Met een lange ketting werd hij vastgebonden en buiten in het gras vastgezet. Dat was voor hem het beste plekje, zolang er maar niemand bij hem in de buurt kwam. Zijn haren en baard werden erg lang. Ze leken op de manen van een leeuw en zijn nagels werden als de klauwen van een roofvogel. Het was een vreselijk gezicht om Nebukadnezar daar zo te zien zitten....

Maar toen zoals de engel gezegd had, de zeven jaren voorbij waren gaf de Heer Nebukadnezar zijn verstand terug. Hij schaamde zich diep toen hij zichzelf daar naakt en zo vuil, met verwilderde haren en aan een ijzeren ketting vastgebonden zag staan. Wie ben ik? dacht hij. Hoe kom ik hier? Ineens wist hij alles weer. Hij stond op het dak van zijn paleis en roemde over alles wat hij gebouwd had. Hoe trots dat hij was geweest! Hij herinnerde zich wat Daniël gezegd had: Na zeven

jaren zou hij weer beter worden en op de troon van Babel zitten. Blij werd hij. Hij sloeg zijn ogen op naar de hemel en dankte de Heer, Daniëls God, die hem zijn koningschap terug wilde geven.

Hij keek om zich heen en wenkte zijn dienaren. Rustig zei hij: 'Maak mij los. Ik ben weer beter.'

Zijn dienaren zagen aan zijn ogen dat het waar was en blij brachten ze hem het paleis binnen. Ze wasten en schoren hem. Nadat hij gezalfd was zat Nebukadnezar weer op zijn troon en deed zijn koningswerk. Geen mens, die het niet wist, zou geloven dat deze koning in zijn prachtige koningsmantel die ochtend nog als een koe gras gegeten had.

Koning Nebukadnezar heeft deze schande die over hem gekomen was, nooit weer vergeten. Na zijn vernedering was hij gewoon een andere man geworden. Veel rustiger en vooral ook nederiger. Wel bleef hij tot zijn dood toe een heiden en diende hij de goden van Babel. Maar hij zorgde er wel voor dat de toorn des Heren niet weer over hem zou komen. Zijn devies werd: *'Eerlijkheid en gerechtigheid voor alle mensen'*. De Heer zegende Nebukadnezar. Tot aan zijn dood toe was er vrede in zijn groot koninkrijk.

Dat de koning veranderd was en zich schaamde voor zijn hoogmoed kon je lezen in zijn proclamatie die in alle provincies van Babel bekend gemaakt werd. Koning Nebukadnezar loofde en dankte de Heer en erkende dat er maar één God was, aan wie hij alles te danken had!

